

«Hem perdut la visió paternalista de la salut»

JOSEP GARCÍA

L'entrevista és a les 9.00 hores. A l'Escola Universitària d'Infermeria Gimbernat hi ha un guirigall d'alumnes. Pregunto per Montserrat Antonin. «¿La directora?», exclama un alumne. Em dirigeixo al seu despatx.

–Parlem d'infermera. ¿En femení?

–Pot seguir parlant d'infermera en femení. La imatge de la infermera continua sent tradicional, molt assistencial, molt tècnica, encara que s'estan intentant canviar aquests estereotips...

–¿Quin és el rol actual de la infermeria?

–Es defineix en una paraula: cuidar. I això implica parlar de persones sanes i de persones amb problemes de salut. La infermeria comença a ser una mena de *coach*.

–Surt de l'àmbit hospitalari.

–Sí, i és el que reivindicuem des de l'escola. Veiem la infermera en àmbits poc tradicionals: a l'empresa, per exemple.

–¿A l'empresa?

–Com a persones molt proactives a nivell de salut, que tenen idees, que les porten a terme i que generen valor social.

–Segueixi.

–Hem optat per introduir la infermeria en el camp de l'emprenedoria i de la salut 2.0.

–¿Infermeria 2.0?

–Acostem els estudiants a la tecnologia perquè puguin dialogar amb la societat.

–¿Telemedicina?

–Des d'infermeria no parlem de telemedicina, que és una part de les TIC molt més tècnica. Ens enfoquem a oferir un *coach* molt més personalitzat a través d'eines com els blogs. Es tracta d'un apoderament del pacient, d'estar al seu costat a través de la tecnologia.

–Un apoderament del pacient...

–Poses el pacient, la persona més que el pacient, en una situació d'igualtat: és a dir, pots gestionar els teus problemes de salut des d'una relació més igualitària.

–¿Un acompanyament virtual?

–És un acompanyament emocional que es du a terme des d'un vessant virtual. I vull posar l'èmfasi en el fet que virtual no significa que no sàpigues qui està a l'altre costat o amb qui estàs parlant. És tot al contrari.

–¿Creu que la societat està preparada?

–Comença a estar preparada. Tots ens hem adonat que això és imparable. Hem perdut la visió paternalista de la salut per donar veu a la persona.

–I les institucions, ¿estan preparades?

–La societat està canviant permanentment, així que ni les persones ni les empreses ni les universitats poden tenir una línia convencional.

–Va estudiar infermeria i antropologia.

–En els anys noranta es parlava que les infermeres ens havíem de formar a nivell de llicenciatura. Buscant una mica vaig veure que els d'antropologia podien ser els estudis que m'ajudarien a tenir una mirada més oberta respecte a la formació tradicional de salut. I el gran descobriment de la salut va venir des de l'antropologia.

–I és doctora en Antropologia de la Medicina. No té un currículum convencional.

–He anat connectant tots aquests camps que m'han entusiasmat: la infermeria, la gestió, la docència, l'antropologia... ara m'estic movent molt en l'àmbit de l'emprenedoria i de les TIC, que és un món apassionant.

–Només un exemple, no hi ha més espai.

–Un projecte de recerca d'innovació social: a través d'un braçal, que és un USB, pots tenir la història clínica de persones grans en centres residencials. ≡

Montserrat Antonin

És docent, antropòloga, gestora i investiga. No li fa por innovar: defensa la infermeria 2.0.

PER
Catalina
Gayà

gentecorriente@elperiodico.com